

Sygn. akt V U 653/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2020 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Andrzej Marek

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2020 r. w Legnicy

sprawy z wniosku M. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wznowienie postępowania

na skutek odwołania M. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 25 kwietnia 2019 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Andrzej Marek

Sygn. akt V U 653/19

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z 25 kwietnia 2019 r. odmówił uchylenia decyzji z 8 października 2013 r. i – na podstawie art. 151§ 2 k.p.a w zw. z art. 146 § 1 k.p.a stwierdził jej wydanie z naruszeniem prawa. W uzasadnieniu wskazał, że od dnia doręczenia decyzji z 8 października 2013 upłynęło 5 lat, nie jest więc możliwe jej uchylenie.

Odwołanie od przedmiotowej decyzji złożyła wnioskodawczyni zarzucając naruszenie art. 190 ust 4 Konstytucji RP poprzez jego niezastosowanie. Wniosła „o uchylenie decyzji i nakazanie organowi orzeczenia zgodnie z żądaniem strony.

W odpowiedzi organ wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujące okoliczności faktyczne:

Wnioskodawczyni na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z 8 października 2013 nabyła prawo do emerytury powszechnej od 5 października 2013 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Podstawę obliczenia emerytury stanowiła kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji i kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego. Podstawa obliczenia emerytury ustalona uległa pomniejszeniu o sumę kwot

pobrane przez wnioskodawczynię emerytur. Podstawa obliczenia emerytury podlegała podzieleniu przez średnie dalsze trwanie życia służące do obliczenia emerytury w decyzji o przyznaniu emerytury.

Wnioskodawczyni 17 kwietnia 2019 r. wniosła skargę o wznowienie postępowania i uchylenie decyzji o przyznaniu emerytury.

Postanowieniem z 25 kwietnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., po rozpatrzeniu ww. wniosku postanowił wznowić postępowanie w sprawie zakończonej ostateczną decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z 8 października 2013 w sprawie ustalenia wysokości emerytury. W uzasadnieniu organ wskazał, że decyzją z 8 października 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał prawo i ustalił wysokość emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Ustalając wysokość przyznanego świadczenia organ dokonał pomniejszenia podstawy obliczenia emerytury o sumę kwot wcześniej pobranych emerytur. Wyrokiem z dnia 6 marca 2019 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że przepis, na podstawie którego nastąpiło obniżenie podstawy obliczenia emerytury jest niezgodny z przepisami Konstytucji Rzeczypospolitej. W związku z tym wyrokiem Organ rentowy wznowił postępowanie.

Decyzją z 25 kwietnia 2019 r. organ rentowy odmówił uchylenia decyzji z 8 października 2013 r. i – na podstawie art. 151§ 2 k.p.a w zw. z art. 146 § 1 k.p.a - stwierdził jej wydanie z naruszeniem prawa.

(bezsporne a nadto akta ubezpieczeniowe)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl art. 145a § 1 i 2 k.p.a. można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja. Skargę o wznowienie w tej sytuacji wnosi się w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.

Według art. 146 § 1 k.p.a. uchylenie decyzji nie może nastąpić z przyczyn określonych w art. 145a, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło pięć lat. Stosownie zaś do treści art. 151 § 2 k.p.a. w przypadku gdy w wyniku wznowienia postępowania nie można uchylić decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 146, organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie uchylił tej decyzji.

Treść art. 146 § 1 k.p.a. wskazuje w sposób jednoznaczny, że upływ określonych w nim terminów, jako negatywnej przesłanki do uchylenia w trybie wznowieniowym decyzji, jest bezwarunkowy, tj. niezależny od okoliczności, które to spowodowały (wyr. NSA z 25.6.1999 r., IV SA 1018/97). Upływ okresu przedawnienia oznaczonego w przepisie art. 146 § 1 k.p.a. oznacza bezwzględny zakaz merytorycznego orzekania w sprawie. (por. Kodeks Postępowania Administracyjnego, Komentarz do art. 146, red. prof. zw. dr hab. Roman Hauser, prof. zw. dr hab. Marek Wierzbowski, Legalis 2018).

W przedmiotowej sprawie niesporne było (wnioskodawczyni tego nie kwestionowała) że od dnia doręczenia wnioskodawczyni decyzji ZUS z 8 października 2013 r. do czasu zarówno wystąpienia przez wnioskodawczynię z wnioskiem o wznowienie postępowania jak i wydania zaskarżonej decyzji organu rentowego, upłynęło 5 lat.

Nie jest zasadny - wskazany w odwołaniu - zarzut naruszenia art. 190 ust 4 Konstytucji RP. Przepis ten zawiera normę o charakterze ogólnym. Konkretnie czynności decyzyjne (orzecznicze) mogą zostać natomiast podjęte jedynie w ramach ustawowych procedur przewidzianych - w tym wypadku - w kodeksie postępowania administracyjnego. Powołane zaś przepisy proceduralne nie dają podstawy do jakiegokolwiek "marginesu dowolności" w zakresie ich stosowania.

W tej sytuacji rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji było prawidłowe (nie mogło być inne).

Mając na uwadze powyższe - na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. – odwołanie oddalono.